

SVEITSISSÄ

„Pravda” lehden 63. numerossa heinäkuun 12 pnä * kerroimme lukijoille Zürichissä kesäkuun 29 pnä (heinäkuun 12 pnä uutta lukua) puhjenneesta yleislakosta. Muistutamme, että lakosta päätettiin *vastoin* poliittisten järjestöjen johtajien *tahtoa*. Zürichin kaikkien työväenjärjestöjen 425 edustajan kokous, joka kannatti lakkoa, vastaanotti lakkoa vastustavien kirjaltajain ilmoituksen „häpeä!” huudoin.

Nykyään on lehdistöön ilmestynyt tietoja, jotka paljastavat tuon opportunismmin.

Osoittautuu, että Sveitsin työväen poliittiset johtajat menivät opportunismmissaan suoranaiseen *puolueen kavaltaamiseen* asti. Nimenomaan näillä räikeillä, mutta oikeudenmukaisilla sanoilla luonnehtivat Sveitsin ja Saksan parhaat työväenlehdet Zürichin sosialidemokraattien, maistraatin (kaupunginhallituksen) jäsenten käyttäytymistä. *Puolustaen kapitalisteja* Zürichin kaupunginhallitus kielsi lakkovartiot (ja silloin työläiset päättivät julistaa vastalauseeksi yksipäiväisen yleislakon).

Zürichin maistraatissa on yhdeksän jäsentä, joista neljä sosialidemokraattia: Erismann, Pflüger, Vogelsanger ja Klöti.

Ja nyt onkin tullut tietoon, että lakkovartioiden kieltäminen hyväksyttiin kaupunginhallituksessa *yksimielisesti*, s.o. Erismann ja hänen kolme virkaveljeään, sosialidemokraattia, äänestivät *puolesta!!!* Zürichin kantonihallitus vaati

* Ks. tätä osaa, ss. 145—147. *Toim.*

kaupunginhallitusta kieltämään vartiot *yleensä*, mutta neljä kaikkiviisasta rantatöröä, ei kun zürichiläistä sosialidemokraattia, halusin sanoa, esitti „*kompromissi*”-ehdotuksen, että kiellettäisiin vartiot vain kahden konepajan ympäristössä, joissa työt oli keskeytetty.

Itse asiassa tällainen osittainen lakkovartioiden kieltäminen oli tietysti juuri sitä, mitä porvaristo vaati, ja kaupunginhallituksen porvarillinen enemmistö hyväksyi „socialidemokraattien” (?) ehdotuksen.

Eikä siinä kaikki. Zürichin kaupunginhallitus julkaisi hiljattain selostuksen yleislakkoon liittyvistä tapahtumista. Kapitalistit julistivat kolmipäiväisen työnsulun kostoksi lakosta. Zürichin kaupunginhallitus hyväksyi *yksimielisesti*, sen kaikkien neljän sosialidemokraattisen jäsenen osanotolla, päätöksen siitä, että järjestyksen suojelemiseksi on poliisivoimia vahvistettava *kutsumalla sotaväkeä*.

Eikä siinäkään vielä kaikki. Zürichin porvarillinen kaupunginhallitus toimeenpani useita vimmattuja rankaisutoimenpiteitä niitä kaupungin tuotantolaitosten toimitsijoita ja työläisiä vastaan, jotka olivat osallistuneet lakkoon. 13 työläistä kaupunginhallitus ajoi pois paikoistaan, 116:lle se langetti kurinpidolliset rangaistukset (viranalennus, palkan pienentäminen). Nämä päätöksensä kaupunginhallitus hyväksyi samoin *yksimielisesti*, Erismannin ja hänen kahden virkaveljensä osanotolla.

Muuksi kuin puolueen kavaltamiseksi ei Erismannin ja kumpp. menettelyä voida sanoa.

Ei pidä ihmetellä, että anarkosyndikalisteilla on Sveitsissä jonkin verran menestystä, kun he joutuvat arvostelemaan työläisten edessä sellaista sosialistista puoluetta, joka sietää riveissään moisia petturi-opportunisteja. Erismannin ja kumpp. petturuudella on suuri kansainvälinen merkitys juuri sen vuoksi, että se osoittaa meille *havainnollisesti, mistä ja millä tavalla* työväenliikettä uhkaa *sisäisen* rappeutumisen vaara.

Erismann ja kumpp. eivät ole mitään tavallisia vihollisleiriin loikkaajia, he ovat vain rauhallisia pikkuporvareita, opportunisteja, jotka ovat tottuneet parlamentaariseen näpertelyyn perustuslaillis-demokraattisten harhojen pau-loissa. Kun koitti luokkataistelun kiperä hetki, niin perus-

tuslaillisen „järjestyksen” ja „demokraattisen tasavallan” harhakuvat hajosivat kuin tuhka tuuleen — kaupunginhallituksen sosialidemokraattisten jäsenten virassa olleet poroporvarimme hämmentyivät ja vajosivat suohon.

Valveutuneet työläiset näkevät tästä surullisesta esimerkistä, mihin opportunistin leviämisen työväenpuolueessa *täytyy* johtaa.

„Pravda” № 105,
elokuun 31 pnä 1912
Allekirjoitus: P. P.

Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan
